

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת
מטות-מסעי
תשפ"א

סרקו להורדה

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת מטות-מסעי תשפ"א – מה בראש? התורה או הקמח?

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם?

בפרשת השבוע, יש הרבה נושאים, אני אדבר קצת על מה שליבי נמשך, כי כל אחד צריך ללמוד איפה שלבו חָפֵץ – שמה התיקון שלו.

וכהקדמה אני אספר לכם קצת היסטוריה פרטית שלי, ואז תבינו במה זה קשור לפרשה:

אני נולדתי בארגנטינה למשפחה חילונית. בבוקר הלכתי לבית ספר ממלכתי רגיל עם כל ילדי ארגנטינה. שמה למדנו בספרדית. כמובן שהמורים היו לא יהודים וגם רוב החברים, היו כמה יהודים. אחרי הצהריים זכינו ללכת לבית ספר יהודי חילוני, שבית הספר הזה זה "בית ספר חיים ויצמן" בבואנוס איירס, במקום שנקרא סן מרטין. היתה שמה קהילה, ואנשי הקהילה הקימו בית ספר ציוני ולימדו בו ולמדנו בו ביידיש, למדנו לקרוא לכתוב ולדבר ביידיש. ידענו יידיש 'פרפקט', כמו ספרדית.

ואני זוכר בגיל שש את הרגע המכונן שבו למדתי שיש מקום שנקרא ארץ ישראל, וזו ארץ קדושה, וזו הארץ שה' יתברך בחר בה, ולשם הוא מוליך את היהודים. והנה, אני יהודי שנולד שם בחוץ לארץ, וכששמעתי את הדבר הזה התחלתי לבכות, מפני שהבנתי כנראה הרבה דברים שלא הבנתי קודם – שבעצם אנחנו בגלות שמה, והמקום שלנו הוא פה וזו ארץ קדושה.

ובאמת אחר כך זכיתי להסתכל במפות של ארץ ישראל, מה שהיה שם בבית. אז המגע עם ארץ ישראל זה מִפֶּה, שאתה רואה שמה קצת ירוק וקצת צהוב וקצת חום. ואתה מדמיין בתור ילד מקום רוחני לגמרי, מקום קדוש, ולא שיש פה גשמיות. ככה זה. זה נחרט בתוך הנפש. ברוך ה'!

וזכינו לעלות לארץ פעם ראשונה, ואחר כך פעם שניה, בגיל חמש עשרה כבר השתקענו כאן בארץ.

למה אני מספר את זה? בגלל שהנה הפרשה: דור המדבר נגמר. והבנים שלהם לא נולדו בארץ, נולדו במדבר. הם ידעו את כל מה שקרה לעם ישראל במצרים ובמדבר. הם היו רגילים לגילוי פנים – שמשה רבנו מוליך אותם, ה' מדבר אתו ואומר לו מה כן לעשות ומה לא לעשות, וכל פעם מצוות

כאלה ואחרות, וכל תשעה באב היו כאלה שלא קמו מהקברים שהיו חופרים – עד שנעלם כל הדור ההוא חוץ ממשה רבנו, כלב בן יפונה ויהושע בן נון.

והנה, עומדים להיכנס לארץ. הם יודעים טוב מאד מה זה ארץ ישראל וכמה תלאות עברנו בגלל חטא המרגלים, ארבעים שנה, כל הדור הזה מת במדבר. והם עכשיו בעבר הירדן. וגד, ראובן וחצי שבט המנשי באים עם חידוש: לבקש ממשה רבנו לא להשתקע בתוך הארץ, לא להתנחל בתוך הארץ – אלא להישאר בעבר הירדן.

ומה הטענה שלהם? שיש להם צאן רב, באמת לגד היה יותר צאן מאשר לראובן לכן הוא הוזכר קודם, ככה אומרים חכמים – ומצאו ארץ רחבת ידיים, מתאים לצאן, איזה יופי! ולכן הם רוצים להישאר שמה.

משה רבנו בהתחלה חשב שהם מוציאים עוד פעם דיבת הארץ ולא רוצים, מפחדים, להיכנס ולהילחם – אם כי הם היו הגיבורים הכי גדולים, "גִּדְדוּד יִגְוֶנְוִי", הם יכלו במכת חרב לחתוך בן אדם ולהוריד לו את הראש ואת הזרוע במכה אחת, הם היו גיבורים, גיבורי על, הם לא פחדו. לא זו היתה הבעיה. ולא היתה הבעיה של המרגלים שהם רצו את ה'מִשְׁכָּה' שלהם במדבר ולכן הם הוציאו את הדיבה. הם לא רצו להישאר ברוחניות של אוכלי המן, לא.

אז מה קרה? הם דואגים לנכסים שלהם כמו שאומרים חכמים, לצאן ולבקר – עד כדי כך שכשהם מבקשים ממשה הם שמים אותם בראש ואת נשותיהם וטפיהם במקום שני, ומשה רבנו משנה את הלשון ואומר שהם יכינו קודם כל ערים בצורות לנשיהם וטפיהם – ומכלאות צאן.

אם כן מה היה בראש פה? בראש היה פה הענין של הנכסים, של הפרנסה, של הכלכלה. מאד משונה כל זה. מאד משונה בעיני. ומשונה קצת כמובן שקיבלו אישור לזה בסופו של דבר, בתנאי שהם יעברו בתור חלוצים וילחמו, ילחמו את המלחמות לכבוש את הארץ, ואחר כך יוכלו לחזור לנשים ולילדים שלהם בעבר הירדן.

חכמים עוד מביאים שהם אמרו שבגלל שהם זכו לכבוש את כל האיזור הזה מסיחון ומעוג, וכל הערים שהיו שמה נקראו על שם עבודה זרה, וברגע שישראל כבשו אז כבר לא היה להם את השם של עבודה זרה – אז אם נתנחל שמה, כבר יהיה מקום נקי מעבודה זרה, זה קידוש ה', שזה לא יחזור. זאת אומרת, היה פה גם איזשהו תירוץ אמוני, או היו קוראים לזה היום 'אידיאולוגי'.

על פי האר"י הקדוש גם משה רבנו, נשמתו לא מתאימה להיכנס לארץ ולכן הוא לא נכנס, וגם שני השבטים וחצי האלו לא מתאימים להיכנס לארץ מבחינת הספירות והפרצופים שהם מושרשים בהם. אבל זה על פי הסוד.

ואנחנו יודעים, חכמים אמרו, שמפני שהם לא נכנסו לארץ ונשארו בעבר הירדן, הם הראשונים שהוציאו אותם לגלות כשהתחילו לְהַגְלוֹת את עם ישראל ואת עשרת השבטים וכן הלאה בעתיד – אז הם הראשונים שנענשו. הם נענשו בגלל זה.

ומה שמטריד אותי בתור יהודי שמנסה לתקן את עצמו, זה מה גורם לבן אדם אחרי שכל מפת הקרב הרוחנית מאד ברורה, במשך כל הזמן שהיו מסתובבים במדבר הם ידעו טוב מאד מה זה ארץ ישראל ולמה צריך לכבוש את ארץ ישראל – ובסוף שמים את הצאן והבקר עוד לפני החשיבות של נשותיהם וטפיהם ולא רוצים להתנחל בתוך הארץ, לכבוש את הארץ ולהתנחל בה. לכבוש כן, לעזור לאחים שלהם – היתה להם אהבת ישראל, הם היו מוכנים להיכנס לפה, ורצו לחזור אחר כך לחו"ל.

כל מי שהיה בחו"ל ויש לו קצת רגישות רוחנית, הוא יודע איזה הבדל יש בין ההרגשה בחו"ל לבין ההרגשה בארץ – מבחינת הקדושה. וכל אחד שיש לו הרגשה של קדושה, הוא מרגיש מה ההבדל בין כל ארץ ישראל לבין ירושלים. כשבן אדם רק מתחיל לעלות בשער הגיא הוא כבר מרגיש קדושה. ולהפך, כשהוא יורד משמה הוא מרגיש שזו אמנם ארץ הקודש, אבל זו לא קדושת ירושלים. כן, כמו שכתוב, ככה, שהמקום הכי קדוש זה קדש הקדשים – הר הבית – ירושלים – ארץ ישראל... זה מדורג, הקדושה מדורגת.

הדבר הזה, שכן אדם מעדיף את חוץ לארץ בגלל המצב הכלכלי שם, על להיות בארץ, זה מראה על פגם לפי עניות דעתי – פגם רוחני, נגיד אפילו מוסרי, בודאי פגם אמוני, בודאי פגם ב'להתבטל בפני

רצון אבינו שבשמים', שהוא ברא את הארץ הזו כדי שעם ישראל יהיה בארץ הזו ויעבוד את ה' על פי תורת ישראל – דברים שהיום, אחרי כל כך הרבה שנים ואלפיים שנות גלות, לא מובנים מאליהם.

יש צבר'ס שנולדו פה, וירדו מהארץ ונטמאים בין האומות שם בחוץ לארץ. הם מתגעגעים לארץ, הם רוצים לבקר בארץ, אבל השיקול הכלכלי או השיקול של הקריירה, או לא יודע איזה שיקולים, גוברים והם שם. זה בענין אלה שהם לא שומרים תורה ומצוות.

וגם בין אחינו ששומרים תורה ומצוות יש הרבה שחושבים שצריך להישאר בחוץ לארץ עד שיבוא משיח, או שאם שמה אפשר ללמוד יותר בקלות תורה, אז אפשר להיות שמה ולא פה. יש הכל, יש את כל הספקטרום. יש כאלה שחושבים שצריך להיות בארץ אבל לא לשמור תורה ומצוות, או אפשר 'לחפף' בתורה ומצוות כמו שאומרים.

אז רצון ה', שכתוב בתורה באופן הכי ברור – שעם ישראל צריך להיות בארץ ישראל ולשמור את תורת ישראל. זה התפקיד, להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש", עד כדי מצב שבזכות זה תשרה השכינה בקדש הקדשים, כי 'התאוה לו יתברך להיות לו דירה בתחתונים' – וזאת מטרת הבריאה בכלל.

אותה החולשה היא לא רק בענין כלכלי – בכל ענין וענין, בכל תחום ותחום יש לבן אדם את היצר הפרטי שמפתה אותו לעשות היפך רצונו יתברך, ויש את היצר הכללי שמפתה את כלל עם ישראל, חלילה, לעשות היפך רצונו יתברך. זה יכול להיות בכל בחירה ובחירה, בכל דבר ודבר, בכל ענין וענין, בכל רגע ורגע, שכן אדם מעדיף את 'היכביכול' הטובה, האינטרס – הפרטי, הגשמי, הנפשי, לא משנה מה – על אינטרס שמים, על צרכי שמים.

אז יהודי שעובד את ה' לשם שמים, הוא דואג לצרכי שמים. אם יש סתירה בין צרכי שמים, כביכול, לבין צרכיו, אז הוא צריך לפשפש ולבדוק, לברר – האם יש באמת סתירה? האם ה' יתברך מבקש מאנשים להיות כמלאכים? האם באמת ארץ ישראל לא יכלה להאכיל את כמות הצאן שהיה להם? אז יכלו למכור את הצאן לחוץ לארץ, לעשות פרנסה אחרת, חקלאות, אני יודע... או מסחר. מה הם חייבים רק צאן?

ויש פה משהו מאד מאד דק: רבנו הבעש"ט הקדוש מלמד אותנו, אחד הכללים, זה להסתכל על הרמזים שה' שולח לנו ביום-יום, רמזים חיצוניים ופנימיים, כדי לדעת איך לנהוג. זה כלל גדול, אבל מאד מסוכן – כי אפשר לטעות בו מאד.

ולאנחנו רואים פה בפרשה את השימוש בכלל הזה: שהם אומרים 'יש לנו צאן רב, והארץ הזו "אֶרֶץ מְקַנָּה", והנה הפאזל מתאים! הנה הרמזים שה' שולח לנו – ניצחנו את עוג ואת סיחון, וכבשנו את הכל, וזו ארץ מצוינת בשביל לגדל צאן ובקר, ויש לנו צאן ובקר. הנה הכל אומר שאנחנו צריכים לשבת פה'.

כך לפעמים בן אדם, גם בחיים, ביום-יום, עושה לו 'פאזל' כזה והוא בטוח שזה נכון. ראיתי את זה הרבה פעמים בשידוכים, שאנשים אומרים 'כן, פגשתי אותה והיתה השגחה, ו"וואו!" זהו צריכים להתחתן'. ואני מסתכל ואני רואה שהזיווג לא משהו לפי האופי, לפי הדעות וכן הלאה, אבל הם רוצים להתחתן והם מתחתנים – ואחר כך כל מה שראינו יוצא החוצה ביתר שאת ויתר עוז...

ולמה זה קרה להם? כי הם לא הסתכלו על הדברים האמיתיים, זאת אומרת על האופי, על הדעות, על איך הם יוכלו להסתדר, שאלה הרמזים האמיתיים שצריך להסתכל עליהם – אלא הסתכלו על ההשגחה, שבאמת הוא בדיוק הלך לשמה ופגש אותה, וכל פעם שהוא חשב היא הופיעה מולו, שמעתי הרבה מקרים כאלה, ועל זה הלכו בלי לעשות בירור לעומק: מיהם, מהם, מה הכיוון שלהם, מה המשפחות שלהם, איך הם יסתדרו. העיקר בזוגיות כמובן זה להצליח, זה לא רק להתחתן.

או בענייני עבודה גם כן, בענייני פרנסה, אנשים אמרו "כן, בדיוק הלכתי וראיתי את החנות, והיא נכנסה לי ללב..." ואחר כך פשטו את הרגל בחנות. אם היו חושבים לפי המציאות באמת, לא היו פותחים את החנות הזו. אין סוף דוגמאות, אין סוף, בכל התחומים, כל התחומים.

נכון, בן אדם, אין לו ידע באמת מהו, מיהו, מה הוא צריך לעשות, מה הוא לא צריך לעשות. הוא מגשש באפילה. אז רבנו הקדוש נתן את הכלל להסתכל. השאלה איך מסתכלים?

אז צריך להסתכל ב'דרך עץ החיים', צריך להסתכל בדרך המלחמה – איפה המלכודות של היצר, מה רצון ה' אם אפשר לדמיין, מה רצון היצר הרע שרוצה, להבדיל, להחריב את האדם, ומה אתה ומי אתה? האם יש לך את התכונות המתאימות לפתוח את החנות? האם יש לך את התכונות המתאימות להסתדר למשל עם האשה הזו או לא? להפעיל את השכל, לעשות בירור עמוק.

אם אנחנו היינו נמצאים בדרגה גבוהה כמו הנביאים, בעלי רוח הקודש, היה טוב מאד! והנה היה שם משה רבנו גדול הנביאים, והחבר'ה האלה, נקרא להם ככה – למה אני קורא להם 'חבר'ה'? כי הם היו צעירים וקטנים ליד משה רבנו, היתה להם הרגשה, לפי הפסוקים, היתה להם חדות העשייה כמו אנשים צעירים שיש להם צאן ומתלהבים, לא בדיוק רואים מה עיקר ומה טפל בחיים – הם באים לגדול הנביאים, הם 'בישלו' כבר את הכל ביניהם כדי שהוא יתיר להם, שיתיר להם להישאר שמה.

איפה השגתו של משה רבנו וקשריו הגלויים והמידיים עם בורא עולם יתברך שמו לעד – ואיפה שאר העם והצרכים שלהם והרצונות שלהם והתכונות שלהם והחלומות שלהם?! הפער הזה הוא גם בעייתי. אף אחד לא אשם בזה, אבל זה גם חלק... כמעט היתה פה נפילה!

על מה הם ניצלו? שהם היו מוכנים להקריב את עצמם למען האחים שלהם, לכבוש את הארץ, ולא הוציאו דיבה רעה על הארץ, לא. אבל גם לא אמרו 'כן, אין כמו הארץ! אנחנו ניכנס לארץ, שמה בארץ ישראל יש מקום לכל דבר, ה' יעזור לנו'. לא, הם חיפשו את האינטרס שלהם לפי הרמה הרוחנית שהיתה להם. שלפי עניות דעתנו, יכולים להשיג בקריאה של הפרשה והתוכחה שמשה רבנו הוכיח אותם ושינה את סדרי העדיפויות שלהם, שהבהמות הן לא לפני הנשים והילדים.

אנחנו רואים שעם כל זה שהיו שמה במדבר וכל מה שראו ושמעו – הבחירה לא מתבטלת. והבן אדם למטה, אם הוא לא מעלה את עצמו והוא לא נלחם להיות צדיק ולהיות דבוק ולרצות בכל הכח לעשות רצון ה' יתברך – אז האינטרסים האישיים, נטיות הלב, הדימויונות והיצר הרע הפרטי והכללי מתלבשים באדם, או אפילו בקהל רב, וגורמים לו לעשות היפך רצונו, היפך רצונו.

אבא שבשמים הוציא אותנו ממצרים עם תכנית! להכניס אותנו לארץ תוך שלושה ימים, תוך כמה ימי הליכה. והתלוננו שזה קשה והתחלנו לעשות בעיות – נשארנו שם ארבעים שנה! אבא שבשמים רצה שכל השבטים ייכנסו לארץ. זאת התכנית, לא שישארו בחוץ. והנה, שניים וחצי שבטים נשארו בחוץ משיקולים כלכליים.

אז כל הזמן יש שאלות כאלה, לכל אדם ולכל תקופה, בין צרכי הפרנסה לבין צרכי לימוד תורה וכן הלאה – מה בראש? מה גובר? איך יוצאים ידי חובה? איך לא מסתבכים? איך לא עושים היפך רצונו יתברך? איך עומדים בשליחות? עם ישראל בשליחות. זה לא סתם עם נבחר בגלל שאנחנו חכמים ונחמדים, לא. "ממלכת כהנים וגוי קדוש", יש לנו תפקיד לגרום להשראת השכינה. השראת השכינה לא שורה במקום פגום. ואם שמים את העולם הזה בראש ולא את צרכי שמים בראש, אז ודאי שבן אדם טועה, וגם הציבור יכול לטעות.

ועכשיו קצת להיסטוריה היותר קרובה: ובאמת תנועת החלוצים שכבשו פה את הארץ והקימו את המדינה, ונלחמו ונלחמים ובונים, דבר גדול ועצום. הם יגידו 'כן, מה היינו עושים היום בלי הייטק? מה היינו עושים היום בלי צבא, בלי כלכלה?' הכל נכון, אי אפשר לזלזל. "אם אין קמח אין תורה, אם אין תורה אין קמח", זה ברור. אבל מה בראש? – האם הקמח בא לשמש את התורה, או שהקמח בראש והתורה זה משהו לא חשוב?

ה' יתברך לא בא בטרוניה עם הבריות, הוא לא מבקש מאתנו שנהיה כמלאכים. יש לנו גוף גשמי, ויש צרכים גשמיים: אוכל, שתיה, ביטחון, כל דבר. אבל מה בראש? מה בראש?

אז ברור שצריך הרבה כוחות של חבר'ה צעירים לבנות מדינה כמו שבנו פה, פלא פלאים! ויכול להיות שאנשים גלותיים ואנשים רוחניים מדי ומדקדקים מדי אולי לא יכלו לעשות את זה. 'הרבה שליחים למקום'. אבל מה המטרה באמת? מה המטרה? המטרה זה להיות ככל העמים או להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש"? מה בראש? מה מוליך אותנו?

זהו רבותי, עד כאן להיום בענין הפרשה.

וכמה מילים בענין בין המְצָרִים, זמן קשה.

דבר ראשון: לעבוד על ענין הכעס, לא לכעוס. בשום אופן לא לכעוס – להפוך 'אני ליאין', להתבטל. זמן חס. גם חס מבחינת האקלים שזה גם גורם לכעס ולעצבים, וגם זמן חס בגלל הדינים רחמנא לצלן – אנחנו משלמים על חטא המרגלים, על חטא העגל, על כל החטאים הקשים משלמים בכל דור ודור, ובתקופה הזו רחמנא לצלן.

והכי חשוב: לא לקטרג אחד על השני, ולא קבוצה על קבוצה, בעם ישראל שיש כל מיני קבוצות – לראות את הטוב, להשתדל להתעלם מהרע, אם אפשר.

יש בחינה בהנהגתו יתברך שהוא 'מעלים עין מסוררים', הוא לא רוצה להעניש את הרשעים, הוא רוצה שיעשו תשובה ושינצלו. אז אנחנו צריכים להיות אוהבי שלום ורודפי שלום, כן, 'אוהב את הבריות ומקרבן לתורה', להיות 'מתלמידיו של אהרן' – בטח ובטח בזמן הזה, בתקופה הזו של בין המצרים שהבית נחרב ועוד לא חזר בגלל שנאת חינם.

כמו שאמרנו הרבה פעמים, שנאת חינם נובעת ממידות לא מתוקנות ומדעות לא מתוקנות. וזה תחבולות של היצר הפרטי והיצר הכללי.

וימה ששנוא עליך אל תעשה לחברך, 'ואהבת לרעך כמוך'. אתה רוצה שילמדו עליך זכות – תלמד על השני זכות. אתה לא יכול ללמד על השני זכות? תשתוק. תשתדל לא ללמד עליו חובה. חס וחלילה, יש זמנים שזה יכול לתפוס – הקטרוג חס ושלוש יכול לתפוס ולעשות לא טוב.

ובחיים המודרניים שלנו בזמן הזה, שיש הרבה ביקורת הדדית, הרבה דברים – להיזהר מאד. אין היתר לפי התורה להוציא שם רע ולהלבין פני אנשים ברבים ולחשוד בכשרים וכל הדברים הידועים, אין שום היתר. אז כל השנה צריך להיזהר, קל וחומר בזמן הזה.

ויהי רצון שעל ידי כל העבודה הזו שעושים וכל הרצון הטוב שיש בליבותיהם של כל היהודים והיהודיות – תהיה התעוררות מלמטה טובה, ותבוא הגאולה ברחמים בקרוב.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק לעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כ"ק האדמו"ר מרחלין
שליט"א:
**תן לנו כח,
תן לנו נשמה,
תן לנו לב בוער
לעבדך על פי התורה.**
מתוך 'שירי אמת - תפילה להחשת הגאולה'
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

מתוך נפשי – ה' תמוז תשפ"א **מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א**

אדם! דאג שתמיד תהיה מסוגל להתעלות מעל עצמך ולעמוד בפרץ למען שמו באהבה!
אדם! כיצד אתה מסתכל על עצמך? כיצד הזולת רואה אותך? ובאמת באמת, מי אתה?!

ככל שהגאולה מתקרבת הכל מטושטש אך הכל מתברר!
לכל אחד יש מה להגיד – אז אל תיקח ללב!
ככל שהשקר יותר גדול, כך האמת תפרוץ ביתר עוצמה וכוח!
אדם! דאג תמיד למצוא חן בעיני ה' יתברך!
ככל שהלחץ גובר צריך להפוך יותר לאין, להפוך אני לאין, ואז הדינים נמתקים בשורשם!
ככל שהאמת גדולה יותר – כך מתנגדים לה יותר!
מי שלא הופך להיות לוחם מקצועי נגד היצר הרע הפרטי והכללי – איך ישרוד?
אנשים מתלוננים שאין להם כח, "קוץ ה' יחליפו כח". הכח משמים. התבטל, בקש ותקבל!
ישנם אנשים רבים שיודעים לדבר יפה, אין כמעט בעלי דעת אמיתית!
אם אין לך השגה אמיתית – איך תעזור לבני אדם?
יש עזרה "בערך" וישנה עזרה מדויקת, נצחית, אמיתית!

בשבח והודיה אינסופיים לבורא עולם יתברך וישתבח שמו לעד
אנו מתכבדים להוציא לאור עולם את הספר הקדוש:

"איש האלוקים"

משנתו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע
כפי שמשתקפת מהספר "שבחי הבעל שם טוב".
מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

בשעה טובה ומוצלחת הגיעו הספרים מהדפוס!
נשמח מאוד לשלוח לכם ספר הביתה ללא כל עלות.
אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ